

Børkop, den 2.11.1978.

Kære medlemmer af MF's bestyrelse, m.f. !

Angående kaldelsen til Jørgen Glenthøj (Dagsordenens pt. 7 og FU pt. 2)

Kurt og jeg har lavet hvert sit oplæg til bestyrelsen og drøftet dem ved et møde i Vjele 30.10. og siden i flere telefonsamtaler.

Vi er enige om at fremlægge vore synspunkter hver for sig, fordi vi bedømmer både udgangspunktet for og hensigten med oplæget forskelligt, bortset fra, at vi også ser forskelligt på sagens kerne: Hvilken stilling har og bør JG have i MF-sammenhængen?

Til grund for sit oplæg, som I allerede har modtaget, lægger Kurt den stillingsbeskrivelse for timelærere, som har været behandlet i bestyrelsen, hvorefter han ser det som opgaven at bestemme Glenthøjs kaldelse i forhold til den.

Men alene det forhold, at Glenthøj blev bedt om at undervise længe før denne beskrivelse blev lavet og i perioder har undervist lige så mange timer som de senere "fastansatte" lærere, gør det for mig at se umuligt at anvende denne langt senere stillingsbeskrivelse, når Glenthøjs (og for så vidt også min) stilling skal defineres.

(N2)

Dertil kommer, at bestyrelsen har bedt et udvalg (Sv. Erik og Jens) tage såvel forholdet mellem "fastansat" og "timelærer" som forholdet til og mellem alle øvrige stillinger og organer ved MF op til overvejelse med henblik på fremtiden. Derfor mener jeg, det er forkert i øjeblikket at anvende denne stillingsbeskrivelse i Jørgens tilfælde, ligesom jeg i det hele taget vil være betænkelig ved at anvende den ukritisk ved en ansættelse af et nyt læreremne, så længe der råder uklarhed om, hvorledes den skal forstås specielt ang. forholdet mellem de to kategorier "timelærer" og "fastansat" lærer.

Skal disse kategorier og stillingsbeskrivelsen i det hele taget med al den usikkerhed, der råder om dens generelle tolkning, anvendes til at definere Jørgens kaldelse, kan det ment mende med en "skinløsning". Det bliver nemlig let forhåndsbedømmelsen af Jørgens person og evner og den rolle, man ønsker, han skal have, der bliver bestemmende for, hvordan man tolker stillingsbeskrivelsen, og så kan man ikke bag efter påberåbe sig stillingsbeskrivelsen som norm for en kaldelse til Jørgen.

I en samtale med Sv.Erik om, i hvilken grad en øjeblikkelig stillingtagen til Jørgens kaldelse med anvendelsen af kategorien "timelærer" kunne vedrøre det arbejde, han og Jens er pålagt, gjorde Sv. Erik mig opmærksom på, at det historisk betingede forhold til Jørgen ikke gerne skulle influere på, hvordan man fremover definerer kategorierne og forholdet mellem dem. Den ordning, man kan tænke sig specielt at give Jørgen, ville måske være uønskelig som generel ordning for alle kommende "timelærere". Dette syn kan jeg helt tilslutte mig.

GEN

Derfor mener jeg, at bestyrelsen i det svar, vi skal give Jørgen bør se væk fra stillingsbeskrivelsen og dens tolkning, og gå direkte til sagen og spørge: Hvad vil bestyrelsen nu og i fremtiden reelt bruge Jørgen til? Hvilken kaldelse vil vi nu give ham?

Her har jeg forstået Kurts oplæg derhen, at han ønsker udtrykt fuld tillid og anerkendelse over for Jørgen som timelærer, således som timelærerstillinger forstås af Kurt med henvisning til stillingsbeskrivelsen. Jeg ser endvidere Kurts oplæg som et udtryk for et ønske om at bevare Glenthøjs stilling og indflydelse på det nuværende stade, som Kurt opfatter det, mens jeg helt klart ønsker en styrkelse i forhold til Kurts vurdering.

En anden forskel, der ligeledes har gjort det vanskeligt for os at samarbejde er

oplæg består i, at vi tillægger Jørgens stilling på MF og dermed det stillede spørgsmål forskellig betydning og rækkevidde.

Jeg tillægger bestyrelsens stilling til Glenthøjs kaldelse på MF en så afgørende betydning for hele MF, at jeg foruden selve mit forslag hermed også tilsender jer min begrundelse, for at I kan vide helt præcist, hvad jeg tænker, og hvilke synspunkter jeg beder jer tage stilling til. Jeg forventer, at Kurt mundtligt fremlægger sin motivering og sine synspunkter, ligesom der naturligvis skal være lejlighed til fri meningsudveksling. På den anden side håber jeg meget, at vi begrænser diskussionen om Jørgens person mest muligt. Vi ved alle om både plusser og minusser. Der er næppe meget nyt at sige. Nu gælder derimod om at træffe en afgørelse på lørdag, da jeg mener, det er uholdbart for alle parter at fortsætte diskussionen, hvor vurderingerne nok er og bliver forskellige, og så må vi hver især finde vor stilling til den afgørelse, som træffes. Og jeg mener, den kan træffes på klare præmisser.

I den forb. må jeg bemærke, at jeg ikke har drøftet mit, endsige Kurts, oplæg med Jørgen, der derfor også er uvidende om hele proceduren. En anden sag er, at vi i alle år naturligvis har talt sammen om MF, ligesom vi kender hinanden personligt så godt, at jeg ved, at Jørgen med sine spørgsmål til bestyrelsen ikke angler efter personlig ære og dominans, og heller ikke ønsker åndelig og kirkelig ensretning af MF, ligesom han også er sig sine skrøbeligheder bevidst og ønsker at kæmpe imod dem.

Denne viden gør mig helt fri til ud fra min egen vurdering at argumentere for, at der gives Jørgen en brd basis for at kæmpe for MF og den teologi MF står for på en sådan måde, at den viden, indsigt og dømmekraft, Jørgen har, og den respekt og indflydelse, han derved har vundet sig i både indland og udland, fuldt ud kan komme MF til gode.

Nu er kald og person altid vævet sådan ind i hinanden, at vi også i tilfældet Jørgen kun kan regne med at kunne trække på hans indsats, person vi giver ham en kaldelse som står i forhold til hans teologiske kvalifikationer, sådan som de kommer til udtryk i hans lic-grad og i den anerkendelse og respekt, som hans teologiske og kirkelige engagement i indland og udland er udtryk for.

Når vi tør kalde ham "en af vor kirkes betydeligtste mænd i øjeblikket", må vi gøre os kalrt, at vi løber en alvorlig risiko for, at vore ord bliver dræget i tvivl, hvis vi samtidig er reserverede over for Jørgen, når det drejer sig om de tillidsposter og stillinger i MF, som tæller udadtil. Hver gang Jørgen "dumper" i MF's indre sammenhænge, svækkes også respekten for MF tilsvarende udadtil, hvilket er særlig alvorligt, når det drejer sig om personer, der ikke gerne skulle gskuffes i deres tillid til MF.

Fornylig afviste Aagaard i den teologisk diskussion i det mellemkirkelige råd Jørgens saglige argumenter imod den moderne økumenik med en beds bemærkning "højrevet, som du altid er". Hvis vi ikke inden for huset overdøver fejlvurderinger af Jørgens person i lignende retning hos studenter og flere med en kraftig tillids erklæring fulgt op af tilsvarende tillidsposter, umuliggør vi selv i det lange løb Jørgens muligheder og opgave som lærer og ambassadør for MF og som forkæmper for den teologi, vi gerne ser fremmet overalt i kirken. Viser vi Jørgen tillid, en tillid som både forstås og høres, jeg mener i form af en offentlig kaldelse, og ikke bare i et brev, som kun Jørgen og ikke hans og MF's fjender læser, giver vi ham samtidig en ansporing til at kæmpe mod de skrøbeligheder, han selv erkender. Forsømmer vi derimod nu den givne lejlighed til at lade tilliden overdøve forbeholdene, provokerer vi Jørgen til at skulle forsvarer sig selv, hvilket han ikke ønsker. Dermed bliver vi selv medansvarlige for, at skrøbelighederne bliver mere iøjnefaldende. Ja, vi giver ham i virkeligheden hans afsked trods alle pæne ord. Vi må gøre os klart, at tillid gør Jørgen langt mindre "dominerende" end forbehold og tillid.

På hele denne baggrund vil jeg nu foreslå, at Jørgen får denne kaldelse:

MF's bestyrelse ønsker fortsat Jørgen Glenthøjs medarbejderskab som lærer ved MF i så vid udstrækning, som det er foreneligt med hans embede som sognepræst.

I tillid til Jørgen Glenthøjs teologiske forankrethed i Bibelen og vor kirkes ev.-lutherske bekendelse og i taknemmelighed for hans mangesidede arbejdsindsats for MF og i anerkendelse af såvel den erhvervede licentiatgrad som den store teologiske viden og kirkelige indsats, hvormed Jørgen Glenthøj har opnået stor anseelse i indland og udland, kalder MF's bestyrelse herved Jørgen Glenthøj til ekstern lektor ved MF. i kirke- og dogmehistorie.

Ordet ekstern (=kommende udefra) udtrykker, at der er tale om en deltidsstilling med begrænsede pligter i forhold til MF's heltidsansatte lærere. Derimod er der ingen kvalitativ forskel i forholdet til de heltidsansatte. Som ekstern lektor er Jørgen Glenthøj medlem af lærerrådet på lige fod med heltidsansatte (og øvrige deltidsansatte), og ansættelsen er "fast" på samme betingelser som for disses vedkommende. Dette indebærer, at Jørgen Glenthøj udadtil kan og bør identificere sig med MF og optræde som officiel repræsentant for MF i enhver MF-sammenhæng på samme måde som heltidsansatte. Deltidsansættelsen medfører heller ingen begrænsninger i retten til at lede kurser, gæsteforelæsninger m.v. til at holde forelæsninger på eget initiativ og til at deltage i ethvert MF-arrangement. Dog må hvervet som lærerrådsformand normalt påhvile en heltidsansat lærer i betragtning af den dermed forbundne store administrative arbejdsopgave.

Betegnelsen lektor (der kan tildelles såvel heltids- som deltidsansatte lærere) er først og fremmest udtryk for en anerkendelse af faglige kvalifikationer og gives for at virke ansporende til højnelse af den akademiske standard på MF.

Bestyrelsen ønsker fremtidigt at gøre brug af Jørgens indsigt og erfaringer, når det gælder bedømmelse af teologiske arbejder og i opbygningen af den akademiske struktur på MF.

Formelle ting i ovenstående og enkeltheder kan jeg revidere, men jeg har overvejet sagen så længe og grundigt under hensyntagen til mange sider, at jeg ikke kan fire væsentligt og samtidig tage medansvar for MF's lærerpolitik. Vil nogle føle det, som jeg med forslaget sætter Jørgen i særklasse i forhold til andre ansatte, vil jeg svare, at det er han i forvejen - sagt med al respekt for alle andre kolleger - og det er min fornemmelse, at hvis blot et flertal i bestyrelse kan bakke denne bedømmelse op uanset forbehold, som hver især måtte have, da åbnes der op for et bedre klima end i øjeblikket.

Med venlig hilsen og med ønsket om lykke og gode råd fra Gud til os alle på lørdag.

J. Glenthøj

NB

→ Bemærk så resultatet, som HW 5/4 måtte tilskrive 7.61.